

Sociālās iekļaušanas politikas koordinācijas komitejas sēdes

PROTOKOLS Nr.4

Rīgā,

2015.gada 16.decembrī

Skolas ielā 28, 2.korpusa 3.stāva zālē

plkst. 13:00

SĒDĒ PIEDALĀS:

Ingus Alliks, komitejas vadītājs, LM Valsts sekretāres vietnieks

Komitejas locekļi:

Elīna Ālere-Fogele, biedrības „EAPN-Latvia” valdes locekle

Egils Baldzēns, Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības priekšsēdētāja vietnieks

Daina Brante, Veselības ministrijas Stratēģiskās plānošanas nodaļas vecākā eksperte

Jānis Felsbergs, Latvijas Pensionāru federācijas Pensiju komisijas vadītājs

Kristīne Fomina, Ekonomikas ministrijas Būvniecības un mājokļu politikas departamenta Sistēmu pārvaldības nodaļas juriskonsulte

Iveta Girucka, Satiksmes ministrijas Autosatiksmes departamenta Autotransporta nodaļas vecākā referente

Jana Horošilova (pārstāv Nadeždu Mazuri), Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Koordinācijas un kontroles pārvaldes Dienestu koordinācijas biroja inspektore

Pēteris Leiškalns, Latvijas Darba devēju konfederācijas Sociālās drošības un veselības aizsardzības eksperts

Linda Naudiša, Kultūras ministrijas Sabiedrības integrācijas departamenta Sabiedrības integrācijas un pilsoniskās sabiedrības attīstības nodaļas vecākā referente

Dzintra Mergupe-Kutraite, Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta vecākā referente

Ludis Neiders, Ekonomikas ministrijas Tautsaimniecības strukturpolitikas departamenta Ekonomiskās politikas koordinācijas nodaļas vadītāja vietnieks

Sandra Segliņa (pārstāv Evu Mustermani), Tieslietu ministrijas Stratēģijas departamenta vecākā referente

Inese Štromberga (pārstāv Ilzi Slokenbergu), Zemkopības ministrijas Lauku attīstības atbalsta departamenta Valsts atbalsta plānošanas nodaļas vecākā referente

Viktors Veretjanovs, Centrālās statistikas pārvaldes Sociālās statistikas departamenta Ienākumu un dzīves apstākļu statistikas daļas vadītājs

Citi:

Andrejs Apaņuks, Ekonomikas ministrijas Atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes departamenta direktora vietnieks

Ieva Strazdiņa, Ekonomikas ministrijas Būvniecības un mājokļu politikas departamenta Mājokļu politikas nodaļas vadītāja

Jānis Zakovics, Ekonomikas ministrijas Enerģijas tirgus un infrastruktūras departamenta direktores vietnieks

SĒDĒ NEPIEDALĀS:

Gunta Anča, Latvijas cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijas „Sustento” valdes priekšsēdētāja

Maruta Bubene, Rīgas domes Labklājības departamenta Rīgas patversmes vecākā sociālā darbiniece

Laura Gintere, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Elektroniskās pārvaldes departamenta Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju politikas nodaļas vadītāja

Valda Iljanova, Latgales plānošanas reģiona Attīstības un plānošanas nodaļas plānotāja

Ligita Kadžule, Latvijas Lauku sieviešu apvienība, salas novada lauksaimniecības konsultante

Inga Kalniņa, Kurzemes plānošanas reģiona administrācijas Sociālo pakalpojumu attīstības eksperte

Kristīni Našenieci, Ārlietu ministrijas ES Koordinācijas departamenta COREPER I sagatavošanas nodaļas vadītāja vietniece

Ineta Puriņa, Vidzemes plānošanas reģiona Projektu vadītāja

Ilze Rudzīte, Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības un sociālajos jautājumos

Romans Stankevičs, Fonda „Roma” pārstāvis

Dace Strautkalne, Zemgales plānošanas reģiona sociālo jautājumu attīstības speciāliste

Vaira Vucāne, Latvijas Bērnu fonda viceprezidente

Sēdi protokolē:

Evija Kūla, komitejas vadītāja vietniece, LM Sociālās iekļaušanas un sociālā darba politikas departamenta vecākā eksperte

Darba kārtība:

1. Komitejas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.
2. Situācija ar parādiem siltumapgādes pakalpojumu jomā un sākotnējie secinājumi par elektroenerģijas tirgus māsaimniecībām atvēršanu.
3. Informācija par darbu pie minimālā ienākuma līmeņa un izmaiņām sociālajā jomā 2016.gadā.
4. Komitejas darba programmas 2015.gadam izpilde un komitejas darba programmas 2016.gadam projekts.
5. Citi jautājumi.

Sēdes norise:

**1. Komitejas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.
(I.Alliks)**

I.Alliks atklāj 2015.gada pēdējo komitejas sēdi. Tiek apstiprināta sēdes darba kārtība.

**2. Situācija ar parādiem siltumapgādes pakalpojumu jomā un sākotnējie secinājumi par elektroenerģijas tirgus māsaimniecībām atvēršanu.
(I.Strazdiņa, J.Zakovics, A.Apaņuks)**

(I.Alliks, J.Felsbergs, E.Kūla, P.Leiškalns, V.Veretjanovs)

I.Strazdiņa sniedz prezentāciju par parādiem siltumapgādes pakalpojumu jomā 2015.gadā (pielikumā nr.2). Katru gadu pašvaldības informāciju iesniedz Ekonomikas ministrijai, kura saņemto informāciju apkopo informatīvā ziņojumā. Šie ziņojumi ir atrodamī Ekonomikas ministrijas mājas lapā, sekojot šai vietnei https://www.em.gov.lv/lv/nozares_politika/majokli/informativie_zinojumi/.

Galvenais secinājums – parādu apjoms par siltumenerģiju pieaug, salīdzinot ar 2013. un 2014.gadu. Vienīgās pašvaldības, kur būtiski samazinājies parādu apjoms, ir Liepāja un Jūrmala. Apkures sezonā piedzīvots straujākais tarifu samazinājums pēdējo trīs gadu laikā, bet tas nav pozitīvi ietekmējis parāda par siltumenerģijas apmēra samazinājumu republikas nozīmes pilsētās. Kopumā no visām pašvaldībām, kas iesniedza datus, 35% pašvaldībās vai novadu teritoriālās vienībās ir vērojams parāda apmēra pret izsniegto rēķinu par siltumenerģiju summu palielinājums, tomēr jāuzsver, ka lielākajā daļā pašvaldību palielinājums ir nebūtisks. Savukārt 21% pašvaldībās vai novadu teritoriālās vienībās situācija attiecībā pret iepriekšējo apkures sezonu nav mainījies – nav vērojams ne parāda apmēra pret izsniegto rēķinu summu palielinājums, ne samazinājums. Attiecībā uz parādu atgūšanas darbībām *I.Strazdiņa* informē, ka ievērojami vairāk parāda atgūšanai tiek izmantota ārpusstiesas parādu piedziņa un parāda apmaksas grafiku sastādīšana, nekā prasību celšana tiesā. Uzsver, ka visaktīvāk darbu ar parādnīkiem veic Valmierā un Liepājā. Lai risinātu jautājums, kas saistīti ar parādu par siltumapgādi, Ekonomikas ministrija (turpmāk – EM):

1. Ir izstrādājusi 2013.gadā «Grozījumus Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā», kas stājās spēkā 2014.gada 15.janvārī (nosaka pārvaldnieka vai pakalpojuma sniedzēja pienākumu kontrolēt dzīvokļa īpašnieku saistību izpildi, kā arī ievieš tiešos norēķinus par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašumu).
2. Ir izstrādājusi «Grozījumus Dzīvokļa īpašuma likuma», grozījumi uzliek par pienākumu īpašniekam segt pakalpojumu parādus pirms dzīvokļa īpašuma pārdošanas.

P.Leiškalns jautā, kā siltuma piegādātājs var plānot budžetu, ja izmaksās nav iekļauts nesamaksāšanas risks, nav kapitāla rezervju un parādās vairāku miljonu parādi.

I.Strazdiņa atbild, ka ir paredzēti tiešie norēķini, kas varētu veicināt pašu sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iesaistīšanos parādu atgūšanā un izmaksu optimizēšanā, lai gan tiešie norēķini nav sevišķi veiksmīgi ieviesušies, un atzīst, ka jautājums ir aktuāls.

J.Felsbergs komentē, ka pārējie mājas iedzīvotāji apmaksā par tiem, kuri nemaksā.

I.Alliks jautā, vai pastāv risks, ka parādu pieaugumu dēļ var apstāties siltumapgādes nodrošināšana iedzīvotājiem, ņemot vērā arī no 2016.gadā jauno PVN māju apsaimniekotājiem, kas rēķinu iedzīvotājiem var tikai sadārdzināt, kā rezultātā parādu apmērs var pieaugt vēl lielākā

mērā. Vai minētie riski ir analizēti un vai ir iespējams, ka lielo parādu dēļ iedzīvotāji paliek bez siltuma?

I.Strazdiņa atbild, ka šādā gadījumā ir jāvērtē, kāds ir parādu apmērs un apjoms.

P.Leiškalns jautā, vai mazaizsargātās puses saņem atbalstu, lai segtu parādus.

I.Alliks atbild, ka šī grupa var pretendēt uz pašvaldību sociālo palīdzību (dzīvokļa pabalstu), taču būtiski saprast, cik liela daļa ir tādu, kas ir ļaunprātīgie nemaksātāji. Vai parādnieki ir tikai trūcīgie?

I.Strazdiņa uzskata, ka pašvaldībā ir šie dati, bet ziņojumā šādas analīzes un datu nav.

P.Leiškalns komentē, ka šobrīd siltumenerģijas tarifi, tai skaitā gāzes tarifi, ir zemāki tajās apdzīvotajās vietās, kur iedzīvotāju ienākumi ir augstāki, tāpēc jautā, vai nebūtu izvērtējams jautājums par tarifu noteikšanas centralizāciju?

I.Strazdiņa atbild, ka ir tarifu aprēķināšanas noteikumi, kur definēta tarifu cenas veidošanās.

E.Kūla jautā, vai tiek veikta analīze par iedzīvotāju grupām, kas ir nemaksātāju sarakstā, un kādi ir iemesli, kāpēc iedzīvotāji nemaksā rēķinus.

I.Strazdiņa atbild, ka šādi dati nav apkopoti, bet piekrīt, ka tas būtu jā dara.

I.Alliks rezumē, ka par parādnieku jautājumu LM vērsīsies pie EM un pašvaldībām par datu esamību un potenciālo novērtējumu.

J.Zakovics informē par sākotnējiem secinājumiem par elektroenerģijas tirgus mājāsaimniecībām atvēršanu. Šobrīd tirgū aktīvi ir 10 elektroenerģijas tirgotāji un lielākā daļa klientu ir Latvenego. *J.Zakovics* uzskata, ka vairāki pakalpojumu sniedzēji ir pozitīvs solis, lai tirgotāji varētu nākotnē konkurēt par labāko pakalpojumu un piedāvājumu. Sociālā atbalsta instrumentu, ko saņem daudzbērnu ģimenes, trūcīgās un maznodrošinātās ģimenes, līdz šim nodrošināja Latvenego no saviem budžeta līdzekļiem, bet no 2016.gada 1.janvāra šo pakalpojumu turpinās sniegt konkursa kārtībā izvēlētais tirgotājs par valsts budžeta līdzekļiem (konkursa noslēgšanās plānota 2016.gada pavasarī). Uzsver, ka atbalsts mērķa grupām tiks saglabāts esošajā apmērā (t.s. starta tarifs), t.i., daudzbērnu ģimenēm elektroenerģijas tirdzniecība par cenu 0,0131 euro par vienu kilovatstundu līdz 300 kwh mēnesī, bet trūcīgām un maznodrošinātām personām vai ģimenēm – līdz 100 kwh mēnesī. Tāpat 2015.gada 29.septembrī Saeimā tika apstiprināti grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā, kas paredz aizsargāto lietotāju loku paplašināt ar ģimenēm, kuru aprūpē ir bērns ar invaliditāti, un personām ar I invaliditātes grupu. Attiecīgi no 2016.gada šīs mērķa grupas arī saņems atbalstu - elektroenerģiju par cenu 0,0131 euro par vienu kilovatstundu līdz 100 kwh mēnesī. Kopumā atbalsts vidēji veido aptuveni 3-7 eiro mēnesī, jo vidējais elektroenerģijas patēriņš ir 70-80% robežās no maksimāli noteiktā atbalsta apmēra. Vienlaicīgi *J.Zakovics* informē, ka 2016. gadā plānotas izmaiņas elektroenerģijas sadales tarifu struktūrā saistībā ar t.s. nepieciešamību rast risinājumu ar objektiem, kam ir elektroenerģijas pieslēgums, bet nenotiek elektroenerģijas patēriņš (piemēram, tukšie dzīvokļi), un par to maksā tie lietotāji, kuri patērē elektroenerģiju.

P.Leiškalns jautā, vai bija lietderīgi veidot aizsargāto lietotāju, ņemot vērā salīdzinoši mazo summu mēnesī, vērtējot pret administrēšanas izmaksām?

J.Zakovics atbild, ka, ņemot vērā iedzīvotāju viedokli, šāds atbalsts mājsaimniecībām ir pietiekami būtisks.

P.Leiškalns jautā par iespējamo sadales tarifu struktūras maiņu, atgādinot par ūdens tarifu struktūras maiņu, kad divās pilsētās bija ieviests dalītais tarifs – pieslēguma maksa un maksa par patēriņu, bet valdība pēc tam to atcēla. Pēc tā modeļa ģimenes, kurās ir lielāks cilvēku skaits, maksāja mazāk. Vislielākā problēma toreiz bija pensionāriem, kuri dzīvo vieni, patēriņš zems, bet abonēšanas maksa tā pati, kā rezultātā maksājums tomēr veidojas relatīvi liels. Tāpēc vēlas noskaidrot, vai sadales tarifu struktūras maiņa neradīs tādas pašas sekas?

J.Zakovics atbild, ka šobrīd ir diskusijas, kāds būtu piemērotākais variants izmaiņām elektroenerģijas sadales tarifu struktūrā, lai ieguvums būtu vislielākais, un sociāli mazaizsargātas iedzīvotāju grupas, kas patērē elektroenerģiju nelielos apjomos, netiktu pakļautas būtiskām izmaksu izmaiņām.

J.Felsbergs komentē, ka šī iniciatīva trūcīgajiem cilvēkiem radīs būtisku zaudējumu jau tā zemajos ienākumos. Aicina LM pieslēgties šim jautājumam.

I.Alliks vēlreiz uzsver, ka šobrīd pastāv sociālās aizsardzības mehānisms ar sociālās palīdzības sistēmu un dzīvokļa pabalstu trūcīgām un maznodrošinātām personām, sniedzot atbalstu tām mājsaimniecībām, kuras nespēj norēķināties par ar mājokli saistītiem izdevumiem.

J.Felsbergs aicina Ekonomikas ministriju informēt iedzīvotājus, lai tie izvēlētos citus elektroenerģijas tirgotājus nevis Latvenego, jo maksa par elektroenerģiju ir pieaugusi par 16%, nevis samazinājusies, kā sākotnēji tika komunicēts.

J.Zakovics atbild, ka šis ir tikai pirmais gads un, mainoties balansam starp klientiem, būs citi piedāvājumi no elektroenerģijas tirgotājiem, kur katrs var izvēlēties sev piemērotāko atbilstoši patēriņam.

I.Alliks papildina, ka Ekonomikas ministrija, iespējams, varētu atgādināt iedzīvotājiem par to, ka ir citas iespējas, nevis aicināt izvēlēties citu tirgotāju, jo tas nav Ekonomikas ministrijas pienākumus.

V.Veretjanovs jautā, kāpēc aizsargātajai grupai - daudz bērnu ģimenēm - atbalsts līdz 300 kwh mēnesī ir fiksēts neatkarīgi no bērnu skaita ģimenē. Tāpat V.Veretjanovs komentē par ar mājokli saistītiem izdevumiem. Centrālā statistikas pārvalde (turpmāk – CSP) ir novērojusi, ka reizēm notiek manipulācija ar informāciju par ar mājokli saistītiem izdevumiem, proti, liela problēma tiek sadalīta pa sīkākām problēmām, secinot, ka katra no sīkākām problēmām nav būtiska. Taču CSP redz, ka mājokļa izdevumi veido 16% no mājsaimniecību kopējiem ienākumiem un 40% mājsaimniecību ir informējušas, ka maksājumi par mājokli ir ļoti apgrūtinājoši. Jautā, vai Ekonomikas ministrijā tiek pētīti izdevumi par mājokli kopkatā un kāda ir to ietekme.

J.Zakovics atbild, ka daudz bērnu ģimenēm – atbalsts līdz 300 kwh mēnesī nav diferencēts, jo tas pamatā ir atkarīgs no budžeta iespējām un no daudz bērnu ģimeņu skaita, kas pieteikušās uz atbalsta pakalpojumu. Kopumā šim atbalsta pakalpojumam vidēji ir pieteikušās 60% no visām daudz bērnu ģimenēm, līdz ar to atbalstam piesakās tās ģimenes, kam tas tiešām ir nepieciešams neatkarīgi no bērnu skaita ģimenē. Attiecībā uz patēriņu ir rēķināts, ka 300 kwh varētu būt pietiekams apjoms atbalsta formā daudz bērnu ģimenei. Latvijā elektroenerģijas patēriņš uz mājsaimniecībām nav tik liels, salīdzinājumā arī citām ES valstīm. Par izdevumiem mājoklim kopumā nevar komentēt, jo jautājums aptver ne tikai elektroenerģiju.

A.Apaņuks sniedz informāciju par obligātās iepirkumu komponentes (OIK) samazināšanu. Apstiprina, ka pašreizējais mehānisms nav tas veiksmīgākais, taču EM plāno līdz 2018.gadam strādāt pie jaunas atbalsta shēmas, tādējādi OIK varētu samazināties, sākot ar 2019.gadu, jo netiks izsniegtas jaunas licences. Uzsver, ka galvenais uzdevums bija nepieļaut OIK pieaugumu elektroenerģijas gala cenā.

I.Alliks pateicas par sniegto informāciju un diskusiju. Informē, ka šos jautājumus saglabāsim komitejas dienaskārtībā.

3. Informācija par darbu pie minimālā ienākuma līmeņa un izmaiņām sociālajā jomā 2016.gadā. (E.Kūla)

(I.Alliks, J.Felsbergs, P.Leiškalns)

E.Kūla sniedz prezentāciju par aktuālo saistībā ar darbu pie minimālā ienākuma līmeņa ieviešanas (pielikumā nr.3), informējot, ka grozījumu likumā „Par sociālo drošību” iesniegšanas termiņš pagarināts līdz 01.04.2016. vienlaicīgi ar Plāna minimālā ienākuma līmeņa ieviešanai projekta iesniegšanu. Tiek sniegta informācija par apkopoto informāciju par atvieglojumiem trūcīgām un maznodrošinātām personām, identificējot virkni trūkumus saistībā ar informācijas pieejamību par atvieglojumu saņēmējo personu skaitu un izlietoto finansējumu. E.Kūla vērs uzmanību, ka attiecībā uz atvieglojumiem veselības aprūpei un šo atvieglojumu iespējamo paplašināšanu maznodrošinātām personām, tika pieaicināts Veselības ministrijas pārstāvis, kurš informēja, ka, paplašinot atvieglojumu saņēmēju loku, pastāv nopietns risks, ka šos atvieglojumus nevarēs saņemt pat daļa trūcīgās personas, tāpēc šis jautājums šobrīd nav izskatāms. Tāpat E.Kūla informē par notiekošo darbu pie dzīvokļa pabalsta normatīvā regulējuma pilnveidošanas un sakārtošanas. Vienlaicīgi tiek sniegta informācija par pārējām iniciatīvām, kas tiek īstenotas minimālā ienākuma līmeņa kontekstā. E.Kūla sniedz informāciju par izmaiņām sociālajā jomā no 2016.gada.

P.Leiškalns jautā, vai nebūtu jānosaka, ka pensiju indeksācija notiek, pamatoties uz personas iesniegumu, lai neveidotos situācija, ka pensionāram, indeksējot pensiju par pāris eiro, vairs nav tiesības pretendēt uz pašvaldības sociālo palīdzību, sociālajiem pakalpojumiem un veselības aprūpes maksājumu atvieglojumiem?

I.Alliks pauž viedokli, ka pensiju indeksācija nav brīvprātīga iniciatīva, bet tā ir paredzēta, lai nesamazinātos pensionāra pirktspēja, uzskatot, ka minētā problēma būtu risināma ar citiem politiku instrumentiem.

J.Felsbergs atsaucas uz publikāciju, kur norādīts, ka Latvija ir kļuvusi par nevienlīdzīgāko valsti ES. Pauž neizpratni par to, kāpēc nav plānota ģimenes valsts pabalsta palielināšana, tāpat arī trūcīgās personas ienākumu līmenis paliek nemainīgs, tādējādi uzskatot, ka tiek vairotas šo cilvēku nabadzība.

E.Kūla atgādina, ka minimālā ienākuma līmeņa reformas ietvaros, kuru plānots ieviest, sākot no 2017.gada, ir plānota gan ģimenes valsts pabalsta palielināšana, gan trūcīgās personas ienākuma līmeņa paaugstināšana. Un šo laika termiņu valdība ir apstiprinājusi 2014.gadā, tāpēc 2016.gadā veikt izmaiņas nemaz nebija plānots.

J.Felsbergs jautā, vai 2017.gadā budžetā ir ieplānoti resursi minimālā ienākuma līmeņa ieviešanai.

I.Alliks uzsver, ka 2017.gada budžetā tiešā veidā finansējums iedalīts minimālā ienākuma līmeņa ieviešanai nav. Tomēr *I.Alliks* vērš uzmanību, kad valdība 2016.gada pirmajā pusē izšķirsies par Plānu minimālā ienākuma līmeņa ieviešanai, pēc kā valdībai būs jāpārskata pozīcijas, kādā veidā ieviest minimālā ienākuma līmeni.

J.Felsbergs pauž viedokli, ka krīzes gadu pensiju pārrēķināšana bija jāveic vispirms tiem, kuriem tā ir vismazākā, nevis tiem, kuriem tā ir salīdzinoši augstāka – 2013.gadā vidējie piešķirto pensiju apmēri ir ievērojami zemāki nekā 2010.gadā.

I.Alliks atbild, ka pensiju pārrēķināšanas mērķis nav sadalīt pa gadiem, bet ar 2016.gada 1.janvāri tiek savādāk piemērots pensijas kapitāla indeksēšanas mehānisms. Proti, ja konkrētajā gadā pensijas kapitāla indekss ir negatīvs, tad tas netiks piemērots līdz brīdim, kamēr tas vairs nebūs negatīvs. Šī kārtība attiecas kā uz iepriekšējo periodu, tā arī uz nākotni.

4. Komitejas darba programmas 2015.gadam izpilde un komitejas darba programmas 2016.gadam projekts. (E.Kūla)

(V.Veretjanovs)

E.Kūla īsumā sniedz informāciju par 2015.gada komitejas darba programmas neizpildi un par priekšlikumiem 2016.gada komitejas darba programmai. Tiek nolemts rakstveidā apspriest piedāvāto komitejas darba programmu 2016.gadam.

V.Veretjanovs uzskata, ka šai komitejai vairāk būtu jāstrādā pētnieciskā virzienā, vairāk analizējot datus un tendences, koncentrējoties uz indikatoru padziļinātu izvērtējumu, nevis rīcībpolitikām.

E.Kūla informē, ka no nākamā gadā tiks uzsākts nabadzības situācijas ikgadējs monitorings, katru gadu padziļināti izpētīt situāciju kādā no jomām. Tādējādi komiteja turpmāk vairāk koncentrēsies uz rādītāju analīzi un tendenču izvērtējumu.

5. Citi jautājumi.

Nav.

Sēdes noslēgums 15:00.

Pielikumā sēdes materiāli:

1. Komitejas sēdes darba kārtība.
2. Prezentācija „Situācija ar parādiem siltumapgādes jomā 2015.gadā”.
3. Prezentācija „Darbs pie minimālā ienākuma līmeņa. Izmaiņas sociālajā jomā 2016.gadā”.
4. Prezentācija „SIPKK komitejas DP2015 izpilde un DP2016 DP projekts”.

Komitejas vadītājs

I.Alliks

Protokolēja

E.Kūla